

41de Møde.

Onsdag den 18. November Kl. 12.

Formanden: Da der ikke foreligger Betænkning fra det om de 2 første Sager paa Dagsordenen nedsatte Udvalg, skal jeg foreløbig forbigaa disse 2 Punkter og gaa til Dagsordenens Punkt 3.

Dagsordenens Punkt 3 var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 98; Betænkningen findes i Tillæg B. Sp. 119).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Christensen (Høng): Som det vil ses, er der af et Mindretal i Udvalget, bestaaende af Venstre og Konservative, under Nr. 1 og Nr. 2 stillet 2 Underændringsforslag til det af Ministeren stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Ændringsforslag. Underændringsforslagene gaar ud paa at udstemme Ændringsforslagets §§ 2 og 3, hvori det bestemmes, at Skifteretten under Akkordforhandlinger afgør, hvor stor en Del af Pantefordringen der ikke dækkes af Pantet; den Del, hvorfor der ikke er Dækning, bortskæres og behandles som simpel Gæld, medtages under Akkorden og faar Dividende, medens den skete Reduktion af Fordringerne konstateres til Tingbogen for den øvrige Del af Fordringernes Vedkommende; en

saadan Nedskrivning skal alle Pantefordringer kunne gøres til Genstand for, bortset fra Kreditforenings- og Hypotekforeningsobligationer, Overformynderiobligationer og Obligationer, der kan stilles i Klasse med disse. Paa Venstremindretallets Vegne skal jeg nærmere begrunde vort Standpunkt til disse Bestemmelser i Ændringsforslaget. Da vi gaar imod Paragrafferne i deres Helhed, skal jeg kun i store Træk komme ind paa deres Indhold.

Jeg maa saaledes fremhæve den, at Sondring, der i Paragrafferne er gjort mellem Kreditforenings- og Hypotekforenings- og Overformynderiobligationer paa den ene Side og andre Obligationer paa den anden Side, ikke er rationel. Konsekvent maatte Undtagelsesbestemmelsen omfatte alle virkelige 1ste Prioritets Obligationer, og kun disse. Saaledes maatte den omfatte Sparekasseobligationer, medens den maatte udelukke de sekundære Hypotekforeningsobligationer. Thi selv om det er Hypotekforeningsobligationer, hvortil der er knyttet solidarisk Ansvar, er de dog kun sekundære. Men her kommer selvfølgelig Hensynet til Hypotekforeningsobligationernes udenlandske Kreditorer i Betragtning, og derfor maa Forslaget ende i den Inkonsekvens, at det medtager baade primære og sekundære Obligationer og udelukker visse andre Obligationer af begge Kategorier. Dette gør ikke Forslaget mere acceptabelt.

En anden Indvending, som heller ikke er af principiel Natur, er den, at man mangler en objektiv Maalestok for Bedømmelsen af Pantekravets Værdi. Efter Lovforslaget kræves der kun Skifterettens subjektive Skøn, og ihvorvel jeg i høj Grad anerkender Skifterettens Competence paa alle Omraader, der normalt falder ind under den, tror jeg dog, at Skifteretterne her vil blive stillet paa noget af en Uriaspost. Lovforslaget giver dem ikke en Gang saa meget som f. Eks. en Vurderingsforretning optaget af Mænd i Henhold til Lov af 19. Marts 1869 til Vejledning. Jeg tror ikke, der er nogen anden, der kan bedømme Pantets virkelige Værdi, end Kreditor selv. Vil han ikke frivillig gaa med til sit Pants Nedskrivning, synes jeg, det er betænkeligt at undergive ham nogetsom helst andet Skøn.

Efter disse Betragtninger vender jeg